

munale Grænser, som kan siges at være tidssvarende. Der er indenfor Kommissionen rejst en Række Spørgsmaal om Indlemmelse, det vil sige Spørgsmaal, som først har været indsendte til Indenrigsministeriet, og Kommissionen har, som ærede Medlemmer vil se af Betænkningen, for sit Vedkommende udtalt sig med Hensyn til de 14 af disse Sager, nemlig om Indlemmelse af Landdistrikter ved Odense, Aarhus, Skanderborg, Hobro, Randers, Næstved, Skive, Kolding, Vejle, Roskilde, Vordingborg, Aalborg, Sorø og Præstø, og jeg kan ikke tilbageholde den Bemærkning — og jeg tror, det ærede Medlem fra Borup vil give mig Ret deri —, at det var en Forudsætning indenfor Kommissionen, at før man gennemførte Lovforslaget om Læbælternes Ophævelse, maatte ogsaa Lovforslaget om Indlemmelsesforholdene komme frem til Afgørelse.

Den nu bestaaende Lov om Indlemmelse er jo meget gammel. Den skriver sig fra 70-erne, og en Revision har længe været paakrævet. Under Finanslovbehandlingerne i Krigsaarene er der af Finansudvalget eller i hvert Fald et Flertal indenfor det fremsat og her i Rigsdagen vedtaget Forslag om at yde kontant Tilskud til saadanne Landdistrikter, som laa umiddelbart op ad en Købstad, og hvis økonomiske Forhold var af en saadan Beskaffenhed, at de umuligt kunde administrere; der maatte enten ydes dem Hjælp fra Statskassen eller ske en Ændring af de kommunale Grænser. En hel Række af de Købstæder, jeg nævnte før, er saaledes stillede, at de absolut maa kræve denne Sag hurtig afgjort. Jeg nævner saaledes, at dette er nødvendigt for Odenses og Næstveds Vedkommende af Hensyn til Odense St. Hans Landsogn og Næstved St. Mortens Landsogn. Under Behandlingen af Spørgsmaalet om Statstilskud blev det udtalt ikke mindst af det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), at hele dette vanskelige Spørgsmaal maatte ordnes ved en ny Indlemmelseslov, og jeg maa da i Overensstemmelse med det Mandat, Købstadforeningen har givet mig som Medlem af den paagældende Kommission, kræve, at man i Forbindelse med denne Sag ogsaa fremmer det Forslag, som vi har udarbejdet angaaende Indlemmelsessspørgsmaalet. Det er, som Ministeren sagde, et gammelt Privilegium, Købstæderne har haft, men dets Værdi har længe været tvivlsom, og jeg tror ikke, det har overordentlig stor Værdi mere. Ihvorvel en Række Handelsforeninger stadig ud-

taler sig mod Ophævelse af Læbælterne, tror jeg, at den gængse Opfattelse her i Landet er, at dette er et forældet Forhold, som meget vel kan ophæves. Men, som jeg bemærkede før, Købstæderne er saaledes stillede, at skal de give den Smule Ret fra sig, de har, maa de kræve noget til Gengæld, og vi for vort Vedkommende kan ikke anbefale, at dette Lovforslag fremmes uden i Forbindelse med — saaledes som det ogsaa var Kommissionens Hensigt — en ny Lov om Indlemmelsesforholdene. Jeg skal derfor tillade mig at henstille til Overvejelse, om ikke denne Sag alligevel burde henvises til et Udvalg, saaledes at vi der kunde faa at vide, om Indlemmelseslovforslaget er fuldstændig skrinlagt, eller om det Ønske, Kommissionen har haft om at faa løst disse to Spørgsmaal samtidig, kan ske Fyldest.

Kofoed: De Bestemmelser, som dette Lovforslag tilsigter at fjerne, havde i sin Tid deres fulde Berettigelse, men saaledes som Forholdene har forandret sig, baade Beboelses-, Bebyggelses- og Næringsforholdene her i Landet, er der utvivlsomt ingen Grund mere til at opretholde dette, som det ærede Medlem, der talte paa Venstres Vegne, sagde, Privilegium. Der er sikkert i visse Købstæder i hvert Fald nogen Ængstelse tilbage ved at fjerne Læbælterne; det viser de Bilag, som ledsager Kommissionsbetænkningen. Men jeg tror ikke, denne Ængstelse er saa godt motiveret, at der er nogen Grund for Rigsdagen til at tage Hensyn dertil, og jeg tror ogsaa, de Synspunkter mere og mere vinder frem indenfor forstaaende Næringskredse i Købstæderne, at denne Ængstelse er ubegrundet. Derfor kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale, at Lovforslaget fremmes i den Skikkelse, hvori det er forelagt her i Rigsdagen, hvilken er den samme, i hvilken det foreligger her i Folketinget, idet det høje Landsting har vedtaget Lovforslaget ganske uændret.

Theodor Jensen: Efter at Brugsforeningerne har taget det Opsving, som de har taget, tør man vistnok sige, at det Privilegium, Købstæderne har haft i Læbælterne, er blevet ret illusorisk. Den Kommission, der har været nedsat, har udsendt Spørgeskemaer til de forskellige Købstæder, og der var 22 af dem, der svarede, at de ikke ønskede Læbælterne ophævet. Men da nu dette Lovforslag, som først er behandlet i Landstinget, har ligget i dets Udvalg fra den 12. December til